ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Šebka a soudců Mgr. Jany Kajzrové a Mgr. Jana Podaného ve věci

žalobce: **R[redacted] R[redacted],** narozený dne [redacted]
bytem [redacted], okres [redacted]
zastoupeného advokátem Mgr. Karlem Dvořákem
sídlem Národní 973/41, Praha 1

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti,** IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
jednajícímu Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2

o náhradu újmy způsobené nezákonným rozhodnutím,
o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře č. j. 9 C 24/2017-245 ze dne 17. 1. 2019

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 291 518 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Jinak se rozsudek soudu prvního stupně **ve zbylém rozsahu výroku I.,** co do částky 668 303 Kč, **potvrzuje**.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně 56 254,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení 56 416,25 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

V. Žalobce je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu státem placených nákladů řízení 13 430,93 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

VI. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu státem placených nákladů řízení 40 292,79 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kutné Hoře rozsudkem č. j. 9 C 24/2017-245 ze dne 17. 1. 2019 (dále jen „rozsudek soudu prvního stupně“) zamítl žalobu (v konečném znění) o zaplacení částky 959 821 Kč (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení 1 500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku „k rukám právního zástupce“ (výrok II.). Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že vůči žalobci bylo vedeno trestní stíhání. Usnesením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kutná Hora, ze dne 23. 7. 2015, bylo zahájeno podle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání mj. žalobce pro trestný čin (přečin) úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku; následně byla v této trestní věci vůči žalobci podána obžaloba. Řízení před soudem bylo vedeno u Okresního soudu v Kutné Hoře pod sp. zn. 2 T 131/2015. Rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře č. j. 2 T 131/2015-412 ze dne 30. 3. 2016 byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu pro skutky, jimiž měl ve třech případech spáchat přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se tyto skutky staly. Na základě podaného odvolání byl pak v odvolacím řízení rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 12 To 235/2016-638 ze dne 15. 6. 2016 citovaný rozsudek okresního soudu zrušen a bylo znovu rozhodnuto tak, že žalobce byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu pro skutky, které měl spáchat dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku formou účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť dané skutky nejsou trestným činem. Žalobce byl na základě smlouvy o obchodním zastoupení uzavřené s [redacted], a. s., jejím obchodním zástupcem („finančním poradcem“) již ode dne 1. 8. 2002; v souladu s touto smlouvou (ve znění jejích dodatků) bylo v důsledku vedeného trestního řízení vůči žalobci od této smlouvy ze strany [redacted], a.s. (dále jen „[redacted] a. s.“) odstoupeno přípisem ze dne 6. 10. 2015. Důvodem odstoupení byla skutečnost vedeného trestního řízení vůči žalobci. Přečin úvěrového podvodu, pro účastenství na němž byl žalobce, se dotýkal – tak jak byly skutky vymezeny – uvedené činnosti obchodního zástupce. Žalobce následně dne 22. 10. 2015 uzavřel smlouvu o obchodním zastoupení s jinou společností - [redacted] s.r.o., na dobu neurčitou. Soud prvního stupně při právním posouzení vyšel z toho, že stát odpovídá ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1, § 8 odst. 1, § 31a zákona č. 82/1998 Sb. i za škodu a nemajetkovou újmu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím soudu v trestním řízení; rozhodující je zde výsledek trestního stíhání. V daném případě je proto dána odpovědnost státu vůči žalobci za újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za něž je považováno rozhodnutí, jímž se trestní stíhání vůči žalobci zahájilo, neboť žalobce byl v konečném důsledku zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu z důvodu, že skutky, pro něž bylo vůči němu trestní stíhání vedeno, nejsou trestným činem. Žalobce uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy písemným podáním doručeným žalovanému dne 13. 12. 2016; žalovaný se přípisem ze dne 23. 8. 2017 žalobci omluvil za vydání nezákonného rozhodnutí s tím, že pro

přiznání zadostiučinění v peněžní formě nebyly splněny podmínky. Totéž stanovisko žalovaný učinil i ve vztahu ke konečnému znění žalobou uplatněného nároku 959 821 Kč sdělením z 11. 7. 2018. Podmínka projednání nároku u ústředního orgánu státní správy ve smyslu § 14 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. byla tak splněna. Ve vztahu k jednotlivým žalobcem uplatněným dílčím pohledávkám pak soud prvního stupně uzavřel: 1/ ve vztahu k náhradě nákladů obhajoby v trestním řízení ve výši 21 780 Kč, že žalobce neprokázal, že takové náklady obhajoby v trestním řízení skutečně vynaložil. 2/ ve vztahu k náhradě ušlého zisku, v konečném znění žalobcem uplatněného za období 1. 1. 2016 až 30. 9. 2017 ve výši 688 041 Kč, že žalobce „neprokázal vznik tvrzené majetkové škody a její příčinnou souvislost s nezákonným rozhodnutím“, když dle soudu prvního stupně „žalobcem tvrzený ušlý zisk neodpovídá pojetí skutečné škody tak, jak je definována právní teorií“. Ušlý zisk předpokládá, že majetkový přínos, který byl původně očekáván, je definitivně ztracen. „Tak tomu v případě žalobce není, s žalobcem byla ukončena smlouva o obchodním zastoupení s [redacted] a.s. nejdříve dnem 6. 10. 2015, vzápětí již dne 22. 10. 2015 žalobce uzavřel smlouvu o obchodním zastoupení s novým zastoupeným“. Současně zohlednil, že „nelze stát činit odpovědným za stupeň vzdělání, kterého žalobce dosáhl“, když v mezidobí [redacted] a. s. vyžadovala (v souladu s nadcházející novou úpravou zákona o spotřebitelském úvěru) podmínku úplného středoškolského vzdělání zakončeného maturitní zkouškou, kterou žalobce již nesplňoval. 3/ ve vztahu k přiměřenému zadostiučinění ve výši 250 000 Kč soud prvního stupně „vzal v úvahu kritéria, který mají vliv na rozsah způsobené újmy, tj. povahu trestní věci, délku trestního řízení, následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby“ a dovodil, že „konstatování porušení práva spolu s omluvou se v daném případě jeví jako dostačující“. Zohlednil zde, že pro účastenství na přečinu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 trestního zákoníku hrozil žalobci trestní postih v podobě trestu odnětí svobody až na dvě léta nebo zákazu činnosti, délka trestního řízení cca 11 měsíců byla přiměřená a individuální následky trestního stíhání v osobnostní sféře žalobce (duševní útrapy, opovržení okolí, poškození vztahů s rodinou a přáteli) společně ve svém celku nedosahují takové intenzity, že by připadala v úvahu peněžní satisfakce. Morální satisfakce v podobě konstatování porušení práva a dále ve formě učiněné omluvy je adekvátní a „poskytla žalobci vhodnou a účinnou nápravu“. Z uvedených důvodů soud prvního stupně žalobu v plném rozsahu zamítl.

2. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal žalobce včasné odvolání, kterým jej napadl v celém rozsahu. V odvolání namítá, že v souvislosti s vůči němu nezákonně vedeným trestním stíháním (nezákonnost je dána samým zproštěním obžaloby) se může coby poškozený domáhat jak náhrady majetkové škody (skutečné škody či ušlého zisku, respektive ztráty na výdělku), tak zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Trestní řízení negativně ovlivňuje osobní a pracovní život trestně stíhané osoby. Sdělením obvinění a vedením trestního stíhání je zasažena čest a dobrá pověst poškozeného, jeho společenský a rodinný život, pracovní uplatnění, je s ním spojena značná psychická zátěž, útrapy a nejistota. Trestní řízení je, vzhledem ke své závažnosti a povaze, způsobilé zasáhnout do osobnostních práv člověka i bez určitého excesu orgánů činných v trestním řízení. Žalobce má v důsledku toho právo na náhradu majetkové újmy (škody, v daném případě uplatňované v podobě ušlého zisku, resp. ztráty na výdělku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., § 26 citovaného zákona a § 2894 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále též jen „občanský zákoník“). Dále má právo na odčinění nemajetkové újmy ve smyslu § 31a zákona č. 82/1998 Sb. Ušlý zisk uplatněný žalobcem se týká nároku na náhradu příjmů, které by žalobce svou činností dosáhl, nebýt toho, že bylo vůči němu zahájeno trestní stíhání. Jde zde o zmařenou výdělečnou příležitost, která by při pravidelném běhu událostí nastala; tedy že očekávaný zisk, k jehož dosažení byly vytvořeny reálné podmínky, by se skutečně dostavil, jestliže by tomu nezabránila škodná událost. Se žalobcem byl z důvodu trestního řízení ukončen zástupčí vztah na základě smlouvy o obchodním zastoupení ze strany [redacted] a.s. Existence výše ušlého zisku, resp. ztráty na výdělku byla žalobcem v řízení prokázána jím opatřeným znaleckým posudkem, zpracovaným znaleckým ústavem E[redacted] G[redacted] s. r.o. Ušlého zisku se domáhá za období, v němž byl prokazatelně s výdělkem v minusu proti období před zahájením trestního stíhání a následného

zprošťujícího rozsudku. Žalobce v době zahájení trestního stíhání pracoval jako obchodní zástupce pro společnost [redacted] a.s., kde působil již od roku 2002. V tomto svém podnikání byl velice úspěšný, jeho pracovní výkony a tomu odpovídající finanční ohodnocení mu udržovaly od počátku vysoký standard. Plánované příjmy žalobce pro období, kdy o ně byl vlivem zahájení trestního stíhání připraven, lze s jistotou dovodit z vývoje celkového objemu [redacted], a.s., uzavřených smluv o [redacted] a smluv o [redacted] pro toto období. Je tak postaveno najisto, že při pravidelném běhu věcí (nebýt škodní události - vydání nezákonného rozhodnutí) mohl žalobce jako poškozený důvodně očekávat rozmnožení svého majetku právě ve znaleckým posudkem vyčíslené výši pro rozhodné období 688 041 Kč. Předmětné trestní stíhání zasáhlo do života žalobce negativně, proto nepovažuje doručenou omluvu za dostatečnou satisfakci a dovozuje, že má i právo na náhradu utrpěné nemajetkové újmy ve formě peněžní. Konkrétní výše nemajetkové újmy byla žalobcem vyčíslena s přihlédnutím k intenzitě negativního zásahu nezákonného rozhodnutí do jeho rodinného, společenského a především pracovního života, do jeho rodinné a osobní i pracovní sféry, do osobních vztahů s přáteli a kolegy, jeho osobní integrity. Z těchto důvodů žalobce uplatňuje nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 250 000 Kč. Žalobce také vynaložil náklady na obhajobu v trestním řízení, kdy účelnost nákladů právního zastoupení v trestním řízení, jež je svou podstatou řízením náročným, vyžadujícím odbornou pomoc člověku bez právních znalostí, je nezpochybnitelná. Dle žalobce je podstatné pouze to, jak vysokou odměnu za zastoupení, případně náhradu hotových výdajů zástupce stanoví zvláštní předpis – advokátní tarif. Není podstatné, jak vysokou částku poškozený – žalobce na své zastoupení za účelem odstranění nezákonného rozhodnutí vynaložil (zda vyšší či nižší, než stanoví zvláštní předpis). V souladu s příslušnými ustanoveními advokátního tarifu o mimosoudní odměně byly proto žalobcem vyčísleny náklady zastoupení – obhajoby na částku 21 780 Kč, včetně DPH. Žalobce je přesvědčen, že mu nevzniká povinnost tyto náklady dále prokazovat příslušnými daňovými či jinými doklady a lze je již jen ze shora uvedeného důvodu považovat za prokázané. Je rovněž dána příčinná souvislost mezi těmito následky – újmami a nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání. Žalovaný je plně odpovědný za to, že žalobce o svůj původní vztah obchodního zastoupení přišel. Žalobce ani zčásti nezapříčinil ztrátu svého původního obchodního vztahu ze smlouvy o obchodním zastoupení z roku 2002, naopak si udržoval po dobu mnoha let svou významnou pracovní pozici i přesto, že jeho kvalifikace přestala postupem času odpovídat novým vstupním požadavkům [redacted], a.s., novým zákonným požadavkům regulujícím dané odvětví pro danou pracovní pozici. Jestliže by proti žalobci nebylo zahájeno trestní stíhání, o svůj pracovní post by nepřišel, neboť by neexistoval žádný jiný důvod na straně [redacted], a.s. k ukončení vztahu obchodního zastoupení. Možnost a schopnost žalobce vykonávat dosavadní lukrativní pozici u [redacted], a.s. byla minimálně po dobu, pro niž je vyčíslena vzniklá škoda, znemožněna výhradně vlivem vydání nezákonného rozhodnutí orgánem veřejné moci. Proto je existence příčinné souvislosti dána. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku pouze konstatoval, že žalobce neprokázal náklady obhajoby v trestním řízení ani vznik tvrzené škody (ušlého zisku a neprokázal příčinnou souvislost nezákonným rozhodnutím, aniž blíže své úvahy rozvedl. Žalobci neudělil adekvátní poučení dle § 118a občanského soudního řádu. Neupřesnil žalobci, jaké skutečnosti či důkazy po něm požaduje doplnit. Žalobce přitom na obecné výzvy soudu prvního stupně reagoval a mj. navrhl provedení několika důkazů, zejména výslechy svědků a výslech znaleckým ústavem pověřeného zpracovatele znaleckého posudku. Soud prvního stupně však bez konkrétního zdůvodnění tyto důkazy neprovedl. Soud prvního stupně dostatečně nezhodnotil obsah žalobcem předloženého znaleckého posudku znaleckého ústavu - společnosti E[redacted] G[redacted] s. r. o. Žalobcem navržení svědci měli popsat míru intenzity zásahu vedeným trestním stíháním do osobnostní sféry žalobce. Z hlediska výše ušlého zisku nutno uzavřít, že příjmy žalobce by byly ve skutečnosti, šetřením prováděným orgány činnými v trestním řízení ještě před zahájením trestního stíhání, ovlivněny již od března 2015. Významné také je, že pro [redacted], a. s. a ostatní finanční instituce stačí jakékoliv podezření k tomu, aby člověk dále možnost pracovat ve finančním sektoru neměl. Jde i o tzv. obezřetnostní požadavky vyplývající z příslušných právních

předpisů. [redacted], a.s. přitom ukončila obchodní vztah se žalobcem na základě informací právě z daného trestního řízení; ty byly důvodem odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení. Proto je namístě vyjít ze závěru o příčinné souvislosti ve vztahu k celému požadovanému období ušlého zisku leden 2016 až září 2017 a za celé toto období jej žalobci přiznat. Z uvedených důvodů žalobce navrhl rozsudek soudu prvního stupně změnit tak, aby žalobě v konečném znění bylo v plném rozsahu vyhověno.

3. Žalovaný navrhl rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdit. Jestliže soud shledal absenci příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem tvrzené újmy, nebylo namístě provádět důkaz ke zjištění její výše. Při rozhodování o nemajetkové újmě se pak uplatní ustanovení § 136 o. s. ř. – úvaha soudu. Zde soud prvního stupně správně uzavřel, že omluva žalovaného je dostatečnou satisfakcí za vydání nezákonného rozhodnutí. Ohledně požadovaných nákladů obhajoby v trestním řízení neunesl žalobce - přes poučení poskytnuté mu v odvolacím řízení - důkazní břemeno, že tyto náklady skutečně hradil; tento nárok proto není opodstatněný. K nemajetkové újmě třeba zdůraznit, že kolegové poskytovali žalobci podporu, nedošlo k nějaké dehonestaci žalobce v tomto směru, k výraznému zhoršení veřejného mínění ohledně něj. Písemná omluva žalobci, které se mu se strany Ministerstva spravedlnosti dostalo, proto byla dostatečná. Ohledně žalobcem žádané náhrady ušlého zisku se pak ze dvou vyjádření [redacted], a.s. podává, že by smlouva se žalobcem nebyla obnovena i na základě poznatků z interního šetření, provedeného [redacted], a.s. na základě poznatků získaných ještě před zahájením trestního stíhání žalobce. Není tak dle žalovaného dána příčinná souvislost ve vztahu k trestnímu stíhání coby škodní události vedoucí k ušlému zisku žalobce. Žalobce se po skončení svého trestního stíhání ani nepokusil svůj vztah k [redacted], a.s. obnovit. Jestliže je namístě vůbec uvažovat o nějakém období, za které by bylo třeba nárok na náhradu ušlého zisku přiznat, může jí o období maximálně do října 2016. Žalobce přitom sám začal vnímat své trestní řízení jako vážné až někdy v květnu či červnu 2015, jak se podává z výslechů svědků v odvolacím řízení. Jeho kolegové z [redacted], a.s. se dozvěděli o situaci až s časovým odstupem.

4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, podle § 212 a § 212 a odst. 1, 5 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) a shledal odvolání žalobce opodstatněným.

5. Odvolatel – žalobce napadá rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu; obsahově uplatňuje odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d, g) o. s. ř. – soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, navržené žalobcem, ohledně prokázání rozsahu nemajetkové újmy – dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce i co do závěru o neprokázání nároku na náhradu nákladů obhajoby v trestním řízení, ačkoliv k tomu neposkytl náležité poučení dle § 118 a odst. 3 o. s. ř.; – rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci, co do závěru o neexistenci příčinné souvislosti mezi trestním stíháním (nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání) a (menšími) příjmy žalobce, závěru, že v důsledku navázání nového vztahu obchodního zastoupení se společností [redacted] s.r.o. zisk (příjem) žalobci neucházel, jakož i co do závěru, že žalobci postačuje z hlediska dopadů do jeho osobnostní sféry na náhradu nemajetkové újmy písemná omluva a konstatování porušení práva, jichž se mu ze strany státu dostalo.

6. Odvolací soud (poté, co v podstatné části zopakoval dokazování dle § 213 odst. 1, 3 o. s. ř.) uzavřel, že soud prvního stupně v řízení správně zjistil, že usnesením Policie ČR ze dne 23. 7. 2015, doručeném žalobci 31. 7. 2015, bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro přečiny úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, , kterých se měl dopustit třemi skutky souvisejícími s výkonem jeho činnosti obchodního zástupce u [redacted], a.s. (na základě smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 1. 8. 2002), že následně byla na žalobce podána pro tyto trestné činy obžaloba u Okresního soudu v Kutné Hoře, trestní řízení bylo tímto soudem vedeno pod sp. zn. 2 T 131/2015. Rozsudkem Okresního soudem v Kutné Hoře ze dne 30. 3. 2016 č. j. 2 T 131/2015-612 byl žalobce obžaloby pro předmětné skutky podle § 226

písm. a) trestního řádu zproštěn, neboť nebylo prokázáno, že se tyto skutky staly. K podanému odvolání následně rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 12 To 235/2016-638 ze dne 15. 6. 2016 byl citovaný rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře zrušen a bylo znovu rozhodnuto tak, že žalobce byl zproštěn obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu, pro předmětné skutky, kterými měl spáchat tři přečiny úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 trestního zákoníku, formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť dané skutky nejsou trestným činem. Správně soud prvního stupně rovněž zjistil, že v důsledku zahájeného trestního stíhání, v souladu se smlouvou o obchodním zastoupení ze dne 1. 8. 2002, ve znění jejích dodatků, z důvodu vedeného trestního řízení pro skutky týkající se výkonu obchodního zastoupení, dopisem ze dne 6. 10. 2015, doručeným žalobci dne 7. 10. 2015 (viz dopis ze dne 6. 10. 2015 a doručenka na čl. 353, 354 spisu), [redacted], a.s. od této smlouvy o obchodním zastoupení odstoupila. Vymezeným důvodem pro odstoupení ze strany [redacted], a.s. bylo, že zastoupený má právo odstoupit od smlouvy v případě, že obchodní zástupce byl obviněn ze spáchání trestného činu, souvisejícího s činností pro zastoupeného; a to s odkazem na předmětné zahájené trestní stíhání vůči žalobci. Odstoupení ze strany [redacted], a.s. bylo učiněno v souladu s čl. 10.3. dodatku č. 9 ke smlouvě o obchodním zastoupení ze dne 1. 8. 2002, podle něhož „obě smluvní strany mají právo na odstoupení od smlouvy v případě podstatného porušení povinnosti druhé smluvní strany. Zastoupený má právo odstoupit od smlouvy i v případě, že se obchodní zástupce dopustil trestného činu souvisejícího s činností obchodního zástupce pro zastoupeného, či byl ze spáchání takového trestného činu obviněn nebo za tento trestný čin pravomocně odsouzen. Platnost smlouvy v případě odstoupení končí dnem, ve kterém je odstoupení doručeno druhé smluvní straně“ (viz dodatek č. 9 na čl. 148 – 153 spisu).

7. V roce 2015 měl žalobce ve správě pro [redacted], a.s. průměrně kmen ve výši 535 klientů (viz potvrzení regionálního manažera [redacted], a.s. Ing. A[redacted] L[redacted] ze dne 6. 12. 2016 na čl. 15 spisu). Dle potvrzení vystaveného ing. A[redacted] L[redacted] ze dne 10. 11. 2016 návrat žalobce do pozice obchodního zástupce [redacted], a.s., „vzhledem k nastaveným pravidlům“, není možný.

8. Správně soud prvního stupně rovněž zjistil, že dne 22. 10. 2015 se na základě smlouvy o obchodním zastoupení uzavřené téhož dne stal žalobce obchodním zástupcem společnosti [redacted] s.r.o.

9. Z obsahu spisu o trestním řízení vedeném vůči žalobci (Okresním soudem v Kutné Hoře veden pod sp. zn. 2 T 131/2015) odvolací soud (§ 213 odst. 1, 3 o.s.ř.) zjistil, že žalobce byl v uvedeném v trestním řízení zastoupen obhájcem – advokátem JUDr. Karlem Zíkou, sídlem Kutná Hora, Benešova 610, který vykonal v rámci trestního řízení úkony obhajoby, mj. obhajobu převzal dne 11. 8. 2015 (datum plné moci) a na výslechu žalobce v postavení obviněného se účastnil dne 8. 9. 2015.

10. Ze zprávy Mgr. J[redacted] N[redacted] ze dne 24. 10. 2016 (čl. 97 spisu) odvolací soud zjistil, že žalobce byl klientem psychologické poradny od září 2015 do června 2016. Vyhledal psychologickou pomoc v nepříznivé a zatěžující životní situaci, v důsledku sděleného obvinění z přečinu úvěrového podvodu, které považoval za neoprávněné. Objevily se u něj, přestože se vzniklou situaci snažil zvládat, symptomy úzkostné poruchy s neurovegetativní dysharmonií, zažíval poruchy spánku, nejistotu, obavy z budoucnosti. Byly u něj shledány známky posttraumatické stresové poruchy, během několika týdnů ztratil na váze 5 kg. Byla aplikována suportivní relaxační terapie ke zvládání úzkosti.

11. Správně soud prvního stupně zjistil, že žalobce uplatnil u Ministerstva spravedlnosti žalobou uplatněné nároky podáním ze dne 13. 12. 2016, doplněným podáním z 15. 8. 2017 a 16. 8. 2017. Ohledně nároku na náhradu nákladů obhajoby v trestním řízení a na náhradu ušlého zisku nebylo jeho žádosti vyhověno. U nároku na náhradu nemajetkové újmy Ministerstvo spravedlnosti konstatovalo, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Kutné Hoře pod sp. zn. 2 T 131/2015 došlo ve vztahu k žalobci „k vydání nezákonného rozhodnutí“ ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998

Sb., za což se „žalobci velice omlouvá“. Ministerstvo však neshledalo splnění podmínek pro přiznání zadostiučinění v peněžní formě s tím, že konstatování nezákonného rozhodnutí spolu s poskytovanou omluvou považuje za dostatečnou satisfakci.

12. Z provizního systému [redacted], a.s. z ledna 2016 (čl. 133 – 147 spisu) odvolací soud zjistil, že podmínkou pro zařazení na stupeň obchodního zástupce – „finanční poradce“ je mj. ukončené středoškolské vzdělání s maturitou a současně „opakovaný postup do stupně finančního poradce je možný nejdříve po uplynutí 12 měsíců od ukončení předchozí smlouvy o obchodním zastoupení, pokud byla ukončena odstoupením [redacted] nebo z důvodů, které zakládaly právo [redacted] ukončit smlouvu odstoupením“ (viz čl. 2.2 provizních podmínek, požadavky [redacted], a.s. na internetu na čl. 154 – 156 spisu).

13. Odvolací soud vzal ze shodných tvrzení účastníků (§ 120 odst. 3 o. s. ř.) za zjištěné, že žalobce neměl a nemá středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou.

14. Žalobce v odvolacím řízení potvrdil, že po skončení trestního řízení vůči své osobě nežádal [redacted], a.s. o uzavření nové smlouvy o obchodním zastoupení a o navázání na předchozí činnost obchodního zástupce pro tento subjekt, když vycházel z toho, že v té době již platily vnitřní předpisy [redacted], a.s. vyžadující pro obchodního zástupce podmínku středoškolského vzdělání zakončeného maturitní zkouškou, kterou nesplňoval. Bylo mu známo, že taková jeho žádost by byla neúspěšná, proto ji neučinil.

15. Odvolací soud doplnil dle § 213 odst. 1, 4 o. s. ř. dokazování a zjistil, ze sdělení [redacted], a.s. ze dne 3. 7. 2019 (čl. 291-292 spisu), že žalobce byl v období 1. 4. 2002 až 31. 10. 2015 zařazen jako obchodní zástupce v rámci odbytové sítě [redacted], a.s., nejdříve ve stupni „poradce [redacted]“ a v roce 2003 byl tento stupeň přejmenován na „finanční poradce“. Náplň činnosti však zůstala stejná – zprostředkování finančních produktů z produktové nabídky [redacted], a.s. Žalobce do roku 2014 patřil mezi nadprůměrně výdělečně činné obchodní zástupce v tomto stupni. V období 2002 – 2015 evidovali na činnost žalobce průměrný počet stížností klientů, přičemž nestandardní byla pouze jejich skladba, kdy [redacted], a.s. zejména poslední rok jeho činnosti prověřovala zvýšený počet stížností na nesprávně podávanou úvěrovou žádost nebo tvrzení klientů, že se žalobcem při vyřizování úvěrů nejednali. V průběhu roku 2014 – 2015 byla [redacted], a.s. ze strany Policie ČR požádána o součinnost ve věci klientů, jejichž úvěry zpracovával žalobce. [redacted], a. s. zaznamenala „významný nárůst nestandardních ukazatelů v úvěrové produkci žalobce, na základě interního šetření a dalších kontrolních ukazatelů v polovině roku 2015“. [redacted] a.s. měla v době odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupením se žalobcem o jeho činnosti dostatek poznatků k tomu, aby učinila interně závěr, že z pohledu obezřetnostních pravidel banky není žádoucí, aby se žalobcem v budoucnu opakovaně navazovala obchodní zastoupení. Vzhledem k závěrům z interních kontrol úvěrové produkce žalobce se nejevilo opětné uzavření smlouvy o obchodním zastoupení jako pravděpodobné. Jestliže by byl žalobce i po 1. 12. 2016 činný jako obchodní zástupce [redacted], a.s., pravděpodobně by výjimku podle § 176 odst. 3 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (neexistence povinnosti získat všeobecné znalosti potvrzené odpovídajícím dokladem podle § 60 odst. 2 citovaného zákona – středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou nebo vyšší vzdělání) naplnil, když jako obchodní zástupce byl oprávněn zprostředkovávat úvěry na bydlení nejméně od roku 2003 a kdy dle interních pravidel a školení [redacted], a.s. získal úvěrový certifikát. Jestliže by tak v letech 2015, 2016 nenastala jiná závažná okolnost, která by se týkala činnosti žalobce a zakládala by oprávnění [redacted], a.s. odstoupit od smlouvy o obchodním zastoupení, pravděpodobně by žalobce výjimku ze všeobecných znalostí dle § 176 odst. 3 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, naplnil. [redacted], a.s. ve své odbytové síti podmínku maturitního vzdělání a výjimky dle § 176 odst. 3 citovaného zákona posuzovala „ke dni účinnosti zákona o spotřebitelském úvěru“. [redacted], a.s. již od roku 2011 postupně prosazovala jako jednu z podmínek náboru nových obchodních zástupců existenci středoškolského vzdělání s maturitou; splnění této podmínky vyžadovala od všech nových obchodních zástupců od roku 2013. Otázka opětovného navazování obchodního zastoupení s bývalými spolupracovníky je pak plně v gesci interního

rozhodování příslušných odborných útvarů [redacted], a.s. Žádný obchodní zástupce (ani obchodní zástupce v pozici „regionální manažer“) nedisponuje informací, zda tuto spolupráci lze obnovit. V případě, že navázání obchodní spolupráce brání informace získaná vlastní činností [redacted], a.s. (např. z veřejných zdrojů, od orgánů veřejné moci, z interního hodnocení kvality obchodů či informací získaných od jiných odborných útvarů apod.), vyhodnocuje a eviduje se počet a závažnost těchto informací, včetně všech souvislostí.

16. Ze sdělení [redacted], a.s. ze dne 30. 8. 2019 (čl. 351 – 352) spisu odvolací soud zjistil, že podnětem pro provedení hlubší kontroly úvěrové produkce žalobce ze strany [redacted], a.s. byl zájem a úkony prováděné ze strany Policie ČR, s nimiž se na [redacted], a.s. obrátila začátkem července 2015. Hloubková kontrola úvěrové produkce žalobce byla interně zahájena dne 2. 7. 2015. Další report k podezřelým úvěrovým produkcím byl interně vypracován nejpozději 17. 7. 2015. V něm byl automaticky získán a vyhodnocen report o nestandardní úvěrové produkci žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo orgány činnými v trestním řízení vydáno dne 23. 7. 2015. Podnětem k provedení hloubkové kontroly v [redacted], a.s. a k získání relevantních výstupů úvěrové produkce žalobce nebylo vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, ale již samotný zájem Policie ČR ze začátku července 2015. S největší mírou pravděpodobnosti by [redacted], a.s. na základě výsledků interních kontrol přistoupila k ukončení obchodního zastoupení, a to bez ohledu na skutečnost, zda v dané věci Policie ČR vydala usnesení o zahájení trestního stíhání. Vydání usnesení o zahájení trestního stíhání bylo tedy pouze formálním naplněním důvodu pro odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení, který je uveden v jejím textu. Odstoupení od smlouvy bylo žalobcem převzato 7. 10. 2015. V roce 2015 [redacted], a.s. nezaznamenala pokles výše provizí vyplácených žalobci oproti rokům 2013 a 2014. Klientský kmen ve správě stavu žalobce (855 klientů) byl s účinností od 1. 11. 2015 hromadně převeden na manželku žalobce L[redacted] R[redacted].

17. Žalobce přes poučení poskytnuté mu v odvolacím řízení dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. (neboť soud prvního stupně takové adekvátní poučení žalobci neposkytl, přestože uzavřel o neprokázání nároku) nedoplnil tvrzení a neoznačil důkazy, zda náklady obhajoby za úkony obhajoby advokátem JUDr. Karlem Zíkou v trestním řízení vedeném vůči žalobci byly žalobcem uvedenému obhájci – advokátu hrazeny. Odvolací soud poskytnutím uvedeného poučení dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. v odvolacím řízení reparoval vadu řízení před soudem prvního stupně, kdy soud prvního stupně uzavřel o neunesení důkazního břemene žalobcem v uvedeném směru, aniž mu však odpovídající poučení o tom dle § 118a odst. 3 o.s.ř. poskytl.

18. Shodně odvolací soud doplnil dokazování o soudem prvního stupně neprovedené (a žalobcem označené) důkazy k prokázání uplatněného nároku na náhradu ušlého zisku a náhradu nemajetkové újmy, když ohledně nich dospěl k odlišným právním závěrům, nežli soud prvního stupně, vyžadujícím – z hlediska okruhu tvrzených rozhodných skutečností - takové doplnění dokazování.

19. Z výpovědi svědka ing. A[redacted] L[redacted] odvolací soud zjistil, že byl u [redacted], a.s. v pozici obchodního zástupce - regionálního manažera od roku 1998. Od roku 2012 spolupracoval se žalobcem. Provizní systém [redacted], a.s. obsahoval i tzv. produkční příplatek, který představoval měsíční fixní částku vyplácenou v různých výších těm obchodním zástupcům, kteří v předcházejícím pololetí dosáhli určité minimální hranice požadovaného objemu obchodů; žalobce takový určitý produkční příplatek měl. Žalobce patřil mezi 10 – 15 nejlepších obchodních zástupců ve skupině svědka, která obsahovala asi 120 osob. Tyto produkční příplatky se pohybovaly v rozpětí 3 až 12 000 Kč měsíčně, žalobce mohl dosáhnout z hlediska objemu jím realizovaných obchodů na produkční příplatek v rozpětí 9 – 12 000 Kč měsíčně. Žalobce byl úspěšný tak, že patřil mezi 100 nejlepších obchodních zástupců – finančních poradců [redacted], a.s. v rámci celé republiky. Žalobce měl svou kancelář, kde provozoval činnost obchodního zástupce, v centru [redacted]. Svědek nepozoroval ve výkonnosti žalobce v průběhu doby, kdy měl vztah obchodního zastoupení s [redacted], a.s. žádný zlom. Z jeho pohledu byla výkonnost žalobce stále standardní; nezaznamenal v průběhu roku 2015 do doby, než se dozvěděl, že jeho obchodní zastoupení bylo ukončeno odstoupením ze strany [redacted], a.s., u žalobce žádné potíže. V postavení manažerky obchodního

týmu byla z hlediska organizační hierarchie svědku podřízena i manželka žalobce paní R[redacted]. O odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení se žalobcem ze strany [redacted], a.s. se dozvěděl na podzim 2015, kdy mu telefonoval ředitel odbytu z centrály a sdělil, že ohledně žalobce je vedeno trestní řízení, které se týká jeho činnosti pro [redacted], a.s.; mělo jít o nějaké podezření z úvěrového podvodu. Žalobce byl psychický „špatný" z toho, že přišel o práci, která ho bavila, kde vydělával velmi slušné peníze, řešil, co bude dál dělat. [redacted] je malé město, žalobce se i obával, že se to lidé dozvědí a že budou mít o něm špatné mínění. Po městě se to určitým způsobem rozkřiklo; i svědkovi známí, kteří nebyli společnými známými se žalobcem, se ptali, jak je to s jeho situací v trestním řízení. Jiné dopady do života žalobce svědek nepozoroval. Pozoroval však pokles výkonnosti manželky žalobce, když předtím patřila také k nadprůměrným obchodním zástupcům. Po skončení trestního řízení se žalobce nepokusil obnovit svůj vztah obchodního zastoupení. Nepsaným pravidlem bylo, že se v takových případech nové vztahy obchodního vztahy nenavazovaly, když v malých lokalitách se otázka trestního řízení rozkřikne a je ohrožen kredit společnosti. I v rámci náboru nových pracovníků z centrály bylo neoficiálně naznačováno, že o lidi, ohledně nichž bylo konáno nějaké trestní řízení, byť skončilo zproštěním či zastavením, „moc zájem nemáme". Sám svědek by takového kandidáta k přijetí na pozici obchodního zástupce nedoporučil. Svědek si nevybavoval, že by stížnosti na činnost žalobce, coby obchodního zástupce, byly nějaké zásadní povahy; nevybočovaly z průměru.

20. Z výpovědi svědka J[redacted] B[redacted] odvolací soud zjistil, že pracuje rovněž ve finančním sektoru, z tohoto důvodu znal žalobce a jeho manželku. Někdy v roce 2015 zaznamenal informaci o trestním stíhání žalobce s tím, že se má týkat nějakého „falšování příjmů". Následně, za cca dalších 14 dní či měsíc to již věděl celý finanční trh v místě. Poprvé informaci zaznamenal od manželky žalobce, která se o trestním stíhání žalobce zmínila. Po této prvotní informaci od ní se asi za jeden až dva měsíce dozvěděl, že [redacted], a.s. ukončila se žalobcem obchodní vztah. Svědek rovněž předpokládá, že se od manželky žalobce dozvěděl o problémech žalobce neprodleně; manželka žalobce se totiž svědka ptala, jakým způsobem oni pracují s potvrzeními klientů o příjmech, zda je sami jako makléři přezkoumávají nebo zda to nechávají na odpovědnosti samotné banky.

21. Z výpovědi svědkyně J[redacted] R[redacted] odvolací soud zjistil, že je nevlastní dcerou žalobce. V souvislosti s trestním stíháním se žalobce uzavřel do sebe, přestal komunikovat, omezily se kontakty svědkyně, jejího nezletilého syna D[redacted], žalobce a jeho manželky. Žalobce sám se svědkyní nekomunikoval, stáhl se do sebe. Manželka žalobce (matka svědkyně) svědkyni rovněž říkala, že žalobce snad začal pít. Práce v [redacted], a.s. pro žalobce hodně znamenala a chybí mu, stále se „hledá". Svědkyně neslyšela, že by žalobce v souvislosti s trestním stíháním vyhledal odbornou pomoc. Do uvedené změny v chování žalobce se stýkali každý víkend. Žalobce a jeho manželka si syna svědkyně brali k sobě téměř každý víkend, vídali se i přes týden.

22. Z výpovědi svědkyně L[redacted] R[redacted], manželky žalobce, odvolací soud zjistil, že někdy v březnu 2015 šel žalobce poprvé podat vysvětlení na Policii ČR. Tehdy to ještě nepokládali za nějaký problém. Pak ale znovu v květnu nebo červnu 2015 ho čekal na policii výslech, u toho již tenkrát byl jeho právní zástupce, protože už předpokládali, „že začíná jít do tuhého". V létě přišlo obvinění, následoval rychlý vyhazov od [redacted], a.s. Svědkyně v té době pracovala jako manažerka týmu [redacted], a.s., jehož členem byl i manžel. Sama svědkyně se ocitla v určitém existenčním ohrožení - nebylo zřejmé, zda obchodní vztah s [redacted], a.s. nebude skončen i ve vztahu k její osobě. Nakonec se tak nestalo. Žalobce nesl ukončení obchodního vztahu s [redacted], a.s. těžce, byl na tuto společnost hodně navázán, pracoval zde 13 let, s manželkou ve společné kanceláři. Ze začátku vycházeli z toho, že problém nebude. Pak však dostali strach v souvislosti s předvoláním žalobce k druhému výslechu, na nějž šel s právním zástupcem, někdy v květnu nebo v červnu 2015. Změnil se stav soužití svědkyně se žalobcem. Žalobce se stáhl do sebe, přestal komunikovat, přestali zvát kamarády, přestal se stýkat s nevlastní dcerou, s níž měl do té doby výborný vztah, přestali si brát jejího syna D[redacted], kterého si do té doby brali často. Žalobce se stáhl, objevil se u něj i alkohol, došlo k manželské krizi (včetně nevěry žalobce); vztahy svědkyně a žalobce byly problematické

ještě v roce 2017, 2018. Situace se srovnala až někdy v průběhu roku 2019. Skutečnost trestního řízení a ukončení obchodní spolupráce s [redacted], a.s. u žalobce se rozkřikla zejména v oboru. Rovněž klienti se ptali, proč žalobce nepracuje u [redacted], a.s. Situace takového trestního řízení, i v případě zproštění obžaloby, určitým způsobem finančního poradce hendikepuje. Má určitou nálepku, ohrožuje to jeho vztah ke klientům. V době trestního stíhání docházelo mezi svědkyní a žalobcem k hádkám. Pokud jde o známé, kamarády, sousedy, těm o trestním stíhání žalobce řekli postupně, snad až poté, co byl žalobce zproštěn obžaloby. Nejhorší období trvalo asi tak 1 – 2 roky. Přestali se stýkat se spoustou lidí, přervali spoustu věcí v životě, bylo to i v důsledku toho, že žalobce se třeba napil a byl problém. Zásahem do života byla i určitá ekonomická nejistota.

23. Z výpovědi svědků P[redacted] T[redacted] a P[redacted] T[redacted] odvolací soud zjistil, že jsou kamarádi žalobce. Žalobce se jim svěřil na Silvestra v roce 2015, kdy se trochu opil, že měl trestní stíhání, že byl obviněn, že měl nějaké problémy v práci. Kontakty mezi žalobcem a uvedenými svědky se v důsledku trestního stíhání omezily. Žalobce také trápil pokles finančních příjmů. Byl z toho „špatný“, nechtěl komunikovat. Uvedenou situaci obtížně nesla i manželka žalobce. Žalobce byl podrážděný, vyhořelý, začal víc pít, našel si i milenku, zhubl, byl utrápený. Docházelo k hádkám s manželkou.

24. Z výpovědi svědka Z[redacted] K[redacted] odvolací soud zjistil, že se žalobcem je známý, spolupracuje s manželkou žalobce. Někdy na podzim 2015 se dozvěděl od svého kamaráda, že žalobce má „dělat podvody a vyhodili ho za to“. Až tehdy se dozvěděl, že žalobce již není v obchodním vztahu s [redacted], a.s. Manželka žalobce mu následně vysvětlila, o co jde. Jiné informace svědek neměl, ani nevnímal, že by se o tom nějak více povídalo v regionu; svědek bydlí v [redacted]. Práce v [redacted], a.s. žalobce bavila, byl v ní dobrý, najednou s tím musel přestat.

25. Ze znaleckého posudku č. 10/262-2018 zpracovaného znaleckým ústavem E[redacted] G[redacted] s. r. o. (včetně doplňků č. 1 a č. 2 znaleckého posudku) a výslechu znaleckým ústavem pověřeného zpracovatele ing. T[redacted] B[redacted], Ph.D. odvolací soud zjistil, že ušlý zisk žalobce v období (1. 1. 2016 až 31. 10. 2016) činí pro variantu, kdy není uvažováno ovlivnění příjmů žalobce z jeho činnosti obchodního zástupce pro [redacted], a.s. až do konce dubna 2015 a není uvažováno zpoždění inkasa příjmů na konci období, částku 211 518 Kč. Znalecký ústav zde vyšel z vyplácených příjmů, které žalobce v uvedeném období vlastní produkční činností vytvořil, zohlednil i fixní produkční příplatek, závislý na výsledcích z předcházejícího pololetí, vyplácený žalobci a při výpočtu očekávaných příjmů vyšel z příjmů žalobce i v roce 2015 a zohlednil meziroční tempo růstu souhrnu cílových částek nových smluv [redacted] a objemu nových úvěrů uzavřených [redacted], a.s. v letech 2013 – 2017 (celkové cílové částky nových smluv o [redacted] + celkový objem nových úvěrů). Tak došel k plánovaným ročním příjmům žalobce z činnosti obchodního zástupce ve společnosti [redacted], a. s. a dále vyšel ze skutečných výdajů a plánovaných výdajů za období 2016 až září 2017. Znalecký ústav zde vyšel z podkladů poskytnutých [redacted], a.s. – přehledu vyplacených provizí, daňových přiznání žalobce, evidence příjmů a výdajů. Tato varianta odpovídá na otázku, jaký je žalobcův ušlý čistý příjem v soudem vymezeném období. Odvolací soud se zde přiklonil k této variantě s ohledem na to, že nejméně do května 2015 nebyly příjmy žalobce ovlivněny prověřováním v rámci vedeného trestního řízení. Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci doručeno až v červenci 2015, sama svědkyně L[redacted] R[redacted] potvrdila, že až někdy v květnu, v červnu 2015 začali, ona i žalobce, mít strach, že „jde do tuhého“; do té doby nepovažovali vedené trestní řízení (ve fázi prověřování podezření z trestného činu) za problém. Rovněž ze zpráv [redacted], a.s. shora citovaných se podává, že [redacted], a.s. nepozorovala v provizích vyplácených žalobci v roce 2015 žádnou negativní změnu (viz rovněž přehled provizí zaslaných [redacted], a.s. coby podklad ke zpracování znaleckého posudku).

26. Shora zjištěný skutkový stav je dostatečný pro právní posouzení věci.

27. Při právním posouzení věci soud prvního stupně správně vyšel z právní úpravy provedené zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění účinném do 15. 8. 2018 (před novelou provedenou zákonem č. 178/2018 Sb. - dále též jen „zákon č. 82/1998 Sb.“).

28. Soud prvního stupně správně uzavřel, že s ohledem na výsledek trestního řízení (trestního stíhání) vedeného vůči žalobci – zproštění obžaloby z trestného činu úvěrového podvodu dle § 211 odst. 1 tr. zákoníku – je zde (bez dalšího) splněna podmínka nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Za takové nezákonné rozhodnutí, zrušené pro nezákonnost, je třeba v takovém případě považovat usnesení o zahájení trestního stíhání, které bylo vydáno dne 23. 7. 2015 a žalobci doručeno 31. 7. 2015 (srovnej obdobně rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 4771/2015, ze dne 18. 10. 2016). Je proto dána odpovědnost státu za škodu způsobenou v důsledku (v příčinné souvislosti) takového nezákonného rozhodnutí, ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení. Současně je založeno dle § 31a zákona č. 82/1998 Sb. i právo na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Předpokladem uvedené odpovědnosti státu je vznik újmy (majetkové či nemajetkové) v příčinné souvislosti s tímto nezákonným rozhodnutím.

29. K uplatnění nároku ve smyslu § 14 zákona č. 82/1998 Sb. ze strany žalobce u Ministerstva spravedlnosti, jako u úřadu příslušného ve smyslu § 6 citovaného zákona, došlo. Je splněna podmínka dle § 14 odst. 3, § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. pro to, aby se žalobce mohl domáhat tvrzeného nároku u soudu.

30. K jednotlivým žalobcem (v konečném znění) uplatněným dílčím nárokům:

31. K nároku na náhradu škody - nákladů obhajoby v trestním řízení:

32. Jedním z předpokladů tohoto tvrzeného nároku je vznik majetkové újmy – (skutečné) škody žalobci; tedy skutečnost, že úkony právní služby – advokátem poskytnuté obhajoby v trestním řízení (za něž náleží odměna obhájce – advokáta a náhrada jeho výdajů ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif) byly také z majetkové sféry žalobce uhrazeny, a snížil se tak stav majetku žalobce. K závěru o vzniku této škody nepostačuje toliko samo vykonání úkonů právní služby, aniž by bylo prokázáno, že žalobce odměnu za ně a náhradu hotových výdajů advokátu také uhradil, a tím se zmenšil jeho majetek. Až tím totiž žalobci vzniká majetková újma – skutečná škoda, představující snížení jeho aktiv v majetkové sféře.

33. V dané věci si žalobce na základě plné moci v trestním řízení zvolil obhájcem advokáta JUDr. Karla Zíku. Ve smyslu § 1 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, se odměna advokáta za poskytování právních služeb řídí smlouvou s klientem (smluvní odměna); není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně.

34. Přes poučení ve smyslu § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., kterého se žalobci v tomto směru v odvolacím řízení dostalo, žalobce netvrdil, že náklady své obhajoby v trestním řízení uvedeným advokátem hradil a neoznačil důkazy k prokázání takových tvrzení. Pak je správný závěr soudu prvního stupně, že v tomto dílčím nároku žaloba není opodstatněná. Rozsudek soudu prvního stupně, kterým byla v této části žaloba zamítnuta, je proto věcně správný a je namístě jej v této části jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdit.

35. K nároku na náhradu škody - ušlého zisku z podnikatelské činnosti obchodního zástupce [redacted], a.s.:

36. Žalobce (v konečném znění) uplatnil nárok na náhradu ušlého zisku za období 1. 1. 2016 až 30. 9. 2017 v celkové výši 688 041 Kč. Má jít dle jeho tvrzení o ušlý zisk, kterého by jinak dosáhl, nedošlo-li by k odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení ze strany [redacted], a.s., kterou měl žalobce s uvedeným subjektem uzavřenu již od 1.8.2002, když důvodem odstoupení byla – v souladu s uzavřenou smlouvou – skutečnost vedeného shora uvedeného trestního stíhání vůči žalobci.

37. Odvolací soud zde – oproti soudu prvního stupně – dovodil, že příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím – usnesením o zahájení trestního stíhání a ušlým ziskem žalobce po ukončení činnosti obchodního zástupce [redacted], a.s. (po ukončení smluvního závazkového vztahu odstoupením) je pro období 1. 1. 2016 až 31. 10. 2016 dána. Škodou je – vedle skutečné škody – i ušlý zisk. Žalobce byl obchodním zástupcem na základě smlouvy o obchodním zastoupení se společností [redacted], a.s. od 1. 8. 2002. V souladu s článkem 10.3 dodatku č. 9 této smlouvy, z důvodu zahájeného předmětného trestního stíhání, [redacted], a.s. odstoupila od této smlouvy. Odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení ze strany [redacted], a.s. bylo žalobci doručeno dne 7. 10. 2015; tím smluvní vztah zanikl. Tím byl žalobce připraven o příjmy (případný zisk) z této obchodní činnosti. Žalobce přitom byl dlouholetým obchodním zástupcem, dosahoval nadprůměrných výkonů, patřil mezi 100 nejlepších obchodních zástupců [redacted], a.s. v celé České republice. Bylo by tedy - při pravidelném běhu věcí - lze předpokládat, že uvedených příjmů by dosahoval i nadále a v uvedeném smluvním vztahu by nadále pokračoval. Důvodem skončení (zániku) smluvního vztahu – po formální stránce – přitom bylo právě odstoupení od smlouvy z důvodu vedeného předmětného trestního stíhání vůči žalobci. Současně v souladu s článkem 2.2 provizního systému [redacted], a.s., účinného od ledna 2016, bylo lze se o pozici finančního poradce (obchodního zástupce) znovu ucházet nejdříve po roce od případného předchozího ukončení smluvního vztahu obchodního zastoupení, tedy nejdříve od listopadu 2016.

38. Proto tedy do konce října 2016 byl „výpadek“ (ukončení možnosti dosahovat) příjmů (případně zisku) žalobcem u [redacted], a.s. v příčné souvislosti s uvedeným odstoupením od smlouvy, jehož důvodem bylo předmětné trestní stíhání vedené na základě nezákonného rozhodnutí – usnesení o zahájení trestního stíhání, tedy v příčinné souvislosti s ním.

39. Tato příčinná souvislost však již není dána pro zbylý rozsah požadovaného období - od 1. 11. 2016 do 30. 9. 2017. Žalobce měl od 1. 11. 2016 (dle podmínek [redacted], a.s. z ledna 2016) možnost se opětovně ucházet o pozici finančního poradce – obchodního zástupce u [redacted], a.s. Trestní řízení v té době již bylo pravomocně skončeno (od 15. 6. 2016, kdy byl vyhlášen rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 12 To 235/2016-638 ze dne 15. 6. 2016). Současně zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, který vyžadoval pro nové obchodní zástupce podmínku úplného středoškolského vzdělání zakončeného maturitní zkouškou (srov. § 60 odst. 2 citovaného zákona) nabýval účinnosti až od 1. 12. 2016. Ze strany [redacted], a.s. byla pro nové finanční poradce – obchodní zástupce vyžadována podmínka středoškolského vzdělání s maturitou již nejpozději od ledna 2016, avšak u žalobce by šlo o „obnovení“ obchodního zastoupení, na základě předtím dlouhou dobu existujícího zástupčího vztahu, kdy žalobce patřil k velmi dobře hodnoceným obchodním zástupcům. Žalobce však takovou žádost vůči [redacted], a.s. neučinil. Jestliže na svou obhajobu uvádí, že počítal s neúspěchem takové žádosti, neboť „v branži to takto bylo tradováno“, jde o jeho názor (určitou spekulaci) a neučinění takové žádosti je nutno v tomto směru (při závěru o přerušení příčinné souvislosti) žalobci klást k tíži. O výběru obchodních zástupců pak rozhodovalo výlučně „ústředí“ [redacted], a.s. Byl-li by přitom žalobce v zástupčím vztahu na pozici obchodního zástupce – finančního poradce k 1. 12. 2016, splňoval by, s ohledem na ustanovení § 176 odst. 3 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, výjimku z povinnosti získání všeobecných znalostí potvrzených odpovídajícím dokladem podle § 60 odst. 2 citovaného zákona (nejméně středoškolského vzdělání zakončeného maturitní zkouškou).

40. Zásadní při závěru o přerušení příčinné souvislosti je rovněž skutečnost (jak se podává ze sdělení [redacted], a.s.), že na základě interních šetření úvěrové produkce žalobce prováděných [redacted], a.s. na jaře 2015 (byť na základě podnětu ze strany Policie ČR), ještě před zahájením trestního stíhání žalobce (výstup z těchto interních šetření byl dán již na počátku července 2015, ještě před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce), by [redacted], a.s. na základě takto opatřených svých závěrů v závazkovém vztahu ze smlouvy o obchodním zastoupení se žalobcem stejně nepokračovala a sama by jej ukončila, bez ohledu na probíhající trestní řízení a jeho výsledky. Tato okolnost přerušuje příčinnou souvislost ve vztahu k danému trestnímu stíhání - usnesení o zahájení

trestního stíhání coby nezákonnému rozhodnutí, jež má být příčinnou škody v podobě ušlého zisku žalobce. Jestliže by [redacted], a.s., na základě svých vlastních zjištění o „nestandardní úvěrové produkci“ žalobce, se žalobcem v závazkovém vztahu nepokračovala bez ohledu na vedené trestní stíhání, vede tato okolnost k přetržení příčinné souvislosti. Skutečnost, že se tak stalo na základě žádosti o informaci a podnětů Policie ČR (přitom ještě před zahájením trestního stíhání - vydáním nezákonného rozhodnutí) je právně nevýznamná. Významné je pouze to, že [redacted], a.s. vlastním šetřením dospěla ke zjištěním, které by jí – v souladu se smlouvou – opravňovaly (odůvodňovaly) k ukončení smluvního vztahu se žalobcem i tak – nejméně výpovědí bez udání výpovědního důvodu s výpovědní dobou, v daném případě s ohledem na délku trvání zástupčího vztahu 3 měsíce ve smyslu článku 10.1 dodatku č. 9 ze dne 31. 10. 2013 smlouvy o obchodním zastoupení - a že by tak učinila. V dané věci – při zohlednění této 3 měsíční výpovědní doby, stanoveného počátku jejího běhu od prvního dne měsíce následujícího po doručení výpovědi druhé straně, skončení trestního stíhání žalobce v polovině června 2016 a přiměřené doby od jeho skončení do dání takové výpovědi – by tak bylo lze uvažovat o skončení smluvního vztahu (při dřívějším neodstoupení z důvodu trestního stíhání) nejpozději rovněž cca k 31. 10. 2016.

41. Z uvedeného se podává, že ušlý zisk je namístě žalobci přiznat toliko pro období 1. 1. 2016 – 31. 10. 2016. Pro toto období činí rozsah ušlého zisku ve smyslu § 2951 odst. 1, § 2952 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále též jen „občanský zákoník“), za použití § 26 zákona č. 82/1998 Sb., v souladu se závěry shora citovaného znaleckého posudku (jeho doplňku č. 2 ze dne 11. 3. 2020 a výpovědi pověřeného zpracovatele) částku 211 518 Kč (při východisku, že příjmy žalobce nebyly v důsledku trestního stíhání ovlivněny nejméně do konce dubna 2015).

42. Ohledně uplatněného nároku na náhradu ušlého zisku je tak žaloba opodstatněná co do částky 211 518 Kč; v této části je namístě rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnit a žalobě vyhovět, ve zbytku tohoto nároku rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdit.

43. K nároku na náhradu nemajetkové újmy – přiměřené zadostiučinění:

44. Oproti soudu prvního stupně zde odvolací soud uzavřel, že ve smyslu ustanovení § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb. se k náležitému odčinění nemajetkové újmy, kterou žalobce v důsledku trestního stíhání vůči němu vedeného (na základě usnesení o zahájení trestního stíhání) utrpěl, nejeví dostačujícím přiměřené zadostiučinění ve formě konstatování porušení práva a omluvy, které se žalobci ze strany Ministerstva spravedlnosti dostalo. Z výpovědí svědků se podává, že v důsledku zahájeného trestního stíhání se žalobce stáhl do sebe, přestal komunikovat, přestal se stýkat s blízkými rodinnými příslušníky i známými a kamarády (včetně nevlastní dcery a svého vnuka, s nimiž měl do té doby intenzivní pozitivní vztah), začal požívat alkohol, došlo ke krizi v jeho manželství, včetně nevěry. Žalobce rovněž vyhledal psychologickou pomoc, i když tu jen po dobu trvajícího trestního stíhání. Trestní řízení bylo vedeno pro přečin úvěrového podvodu ve smyslu § 211 odst. 1 trestního zákoníku, ohroženého sazbou trestu odnětí svobody až na 2 léta nebo zákazem činnosti; trvalo poměrně krátkou dobu (cca 11 měsíců), žalobce byl zproštěn obžaloby již ve fázi řízení před soudem prvního stupně (z důvodu § 226 písm. a) trestního řádu), odvolací soud tento rozsudek zrušil a žalobce zprostil obžaloby z (méně příznivého) důvodu § 226 písm. b) trestního řádu. Přihlédnout nutno i k okolnosti, že žalobce dlouhodobě podnikal ve finančním sektoru, na malém okresním městě, kancelář měl v centru [redacted], že trestní stíhání se mělo týkat této jeho činnosti v oblasti finančního sektoru – obchodního zastupování banky – [redacted], že určitým způsobem se nejméně „v oboru“ uvedené skutečnosti trestního stíhání a ukončení obchodního zastoupení z tohoto důvodu roznesla. Současně tato okolnost působila v jeho oboru difamujícím účinkem, znamenala určité „onálepkování“ žalobce. Na skutečnost trestního stíhání se dotazovali i delší dobu poté klienti. To vše za situace, kdy výkon obchodního zastupování pro [redacted], a.s. byl pro žalobce důležitou složkou jeho života, vykonával je dlouhodobě - 13 let. Žalobce sice následně navázal smluvní vztah obchodního zastoupení pro jiný subjekt – společnost [redacted] s.r.o., avšak [redacted], a.s. je subjektem požívajícím větší vážnosti,

dobré pověsti a prestiže na trhu finančních produktů. Stejně větší prestiže a vážnosti požívají i její obchodní zástupci. Žalobce měl coby obchodní zástupce [redacted], a.s. kancelář v centru [redacted], pracoval takto dlouhodobě, se svou manželkou, byl „zavedený“. Rovněž manželka žalobce byla v důsledku trestního stíhání žalobce v určitém období v situaci „existenčního ohrožení“, neboť i ona byla a je v zástupčním vztahu k [redacted], a.s. – i tato okolnost negativně působila na žalobce samého. Situace v osobní, soukromé sféře žalobce se začala normalizovat až někdy od počátku roku 2019, přetrvávala tedy určitou delší dobu. Na druhou stranu žalobce po skončení trestního řízení psychologickou pomoc již nevyhledal, ze strany bývalých kolegů se mu dostávalo podpory, mimo finanční sektor a případné bývalé klienty žalobce se okolnost trestního stíhání žalobce více v regionu výrazněji „nerozkřikla“.

45. Odvolací soud zohlednil shora uvedené skutečnosti, týkající se ztráty pracovní prestiže žalobce, narušení rodinných, sociální vazeb, omezení pracovních příležitostí, zdravotních potíží, doby trestního řízení (srov. rovněž nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3183/15 ze dne 27. 9. 2016, rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 ze dne 27. 6. 2012). Hledisky určujícími rozsah způsobené nemajetkové újmy v případech zahájení trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, jsou především povaha trestní věci – v dané věci šlo o trestní řízení pro přečin úvěrového podvodu, ohrožený spíše menší sazbou trestu odnětí svobody, délka trestního řízení - v daném případě nebyla nikterak dlouhá, a dále shora uvedené následky způsobené trestním stíháním v osobnostní sféře poškozené osoby. Trestní stíhání mělo výraznější dopad do osobnostní sféry žalobce, narušilo jeho rodinné vazby, sociální vazby, společenskou a pracovní prestiž, připravilo ho o zdroj příjmů - práci, na které mu záleželo a kterou dlouhodobě vykonával, vedlo ke zvýšenému požívání alkoholických nápojů, narušení jeho manželského soužití, po dobu trestního stíhání byl nucen vyhledat psychologickou pomoc, kdy u něj byly shledány známky posttraumatické stresové poruchy. Na druhou stranu však po skončení trestního stíhání již psychologickou pomoc nevyhledal, situace se u něj nejpozději od počátku roku 2019 do velké míry znormalizovala, okolnost trestního stíhání žalobce vešla ve známost toliko ve sféře finančního sektoru v regionu a u jeho bývalých klientů.

46. Zohlednit je třeba okolnost, že samotný fakt trestního stíhání je (obecně) zásahem do života obviněné osoby, jež je vystavena výrazné psychické zátěži. Tato skutečnost má povahu skutkové domněnky a jde o zkušenostní větu. Základem vzniku odpovědnosti státu je zde obvinění osoby z trestného činu, tedy skutečnost ze své podstaty významná (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2394/15 ze dne 26. 4. 2016).

47. Na základě shora uvedených závěrů proto odvolací soud, oproti soudu prvního stupně, při zohlednění shora uvedených hledisek, uzavřel, že z hlediska intenzity nemajetkové újmy způsobené žalobci předmětným nezákonným usnesením o zahájení trestního stíhání (následků trestního stíhání), jež je přičitatelná státu (v příčinné souvislosti s ní) se nejeví dostačujícím k jejímu odčinění samotné konstatování porušení práva ani omluva, jichž se žalobci ze strany Ministerstva spravedlnosti již dostalo. Ve smyslu § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb. jsou splněny předpoklady pro poskytnutí žalobci zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v penězích. Co do rozsahu takového zadostiučinění odvolací soud uzavřel, že individuálním hlediskům dané věci shora vytčeným odpovídá částka 80 000 Kč (když v základu obdobných případech by bylo lze uvažovat o rozpětí cca 50 000 – 100 000 Kč). V tomto rozsahu je rovněž namístě rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř., změnit a žalobci nárok na náhradu nemajetkové újmy v rozsahu částky 80 000 Kč přiznat; ve zbylém rozsahu rovněž zde rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdit.

48. Na základě shora uvedených závěrů proto odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 211 518 Kč a 80 000 Kč, celkem 291 518 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř. na 3 dny od právní moci rozsudku. Ve zbylém rozsahu výroku I., co do částky 668 303 Kč, odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová

49. S ohledem na změnu rozsudku soudu prvního stupně rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 o. s. ř., § 142 odst. 2, 3 o. s. ř., § 151 odst. 1 o. s. ř. znovu o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně ve vztahu účastníků. Ohledně nároku na náhradu nákladů obhajoby v trestním řízení byl žalobce zcela neúspěšný. Ohledně nároku na náhradu ušlého zisku byl neúspěšný (co do základu) v části požadovaného období, výše pro období, v němž bylo žalobě vyhověno, závisela na znaleckém posudku (§ 142 odst. 3 o. s. ř.) a žalobní žádání zde nebylo zjevně nepřiměřené. Ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy přiznaná výše závisela na úvaze soudu (§ 142 odst. 3 o. s. ř.) a žalobcem požadovaná částka na této náhradě 250 000 Kč ve vztahu k přisouzenému plnění rovněž nebyla zjevně nepřiměřená. Při zohlednění všech těchto aspektů z pohledu § 142 odst. 2 o. s. ř. lze uzavřít, že úspěch žalobce v řízení představuje 75%, jeho neúspěch 25%. Žalobce tak má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení před soudem prvního stupně v rozsahu jedné poloviny. Účelně vynaložené náklady řízení před soudem prvního stupně žalobce sestávají: ze zaplaceného soudního poplatku 2 000 Kč, odměny zástupce – advokáta za 9 úkonů právní služby po 9 500 Kč (ze základu 291 518 Kč s ohledem na to, že rozhodování záviselo na znaleckém posudku a úvaze soudu, jak shora uvedeno) + 21% DPH (příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, předžalobní výzva, vyjádření žalobce ze dne 19. 9. 2017, změna žaloby z 8. 6. 2018, vyjádření z 10. 8. 2018, účast u jednání soudu prvního stupně 18. 10. 2018, vyjádření z 9. 11. 2018 a účast u jednání soudu dne 10. 1. 2019), 9 náhrad hotových výdajů po 300 Kč + 21% DPH, cestovné za cestu k jednání soudu prvního stupně 2 x Praha - [redacted] a zpět (2 x [redacted] km, při průměrné spotřebě 6,2 litrů benzínu Natural 95), celkem cestovné [redacted] Kč + 21% DPH, náhrada za promeškaný čas 12 půlhodin po 100 Kč + 21% DPH, to vše dle § 6, § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a, d, g), § 13 odst. 4, 5, § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., vyhlášky č. 463/2017 Sb., vyhlášky č. 358/2019 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.; celkem náhrada účelně vynaložených nákladů řízení před soudem prvního stupně žalobce ve výši 112 508,60 Kč, z toho 50% činí 56 254,30 Kč. Jejich zaplacení odvolací soud uložil žalovanému ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku dle § 160 odst. 1 o. s. ř., k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o. s. ř. Za účelně vynaložený náklad řízení před soudem prvního stupně žalobce odvolací soud nepovažoval podání žalobce ze dne 17. 1. 2018, které představovalo pouze doplnění označení důkazů, ani náklady vynaložené žalobcem na původní písemné vyhotovení znaleckého posudku znaleckého ústavu E[redacted] G[redacted] s.r.o. č. 10/262-2018, když tento znalecký posudek se ukázal být v průběhu řízení nepoužitelným, pověřený zpracovatel jej nebyl schopen náležitě vysvětlit ani při jednání odvolacího soudu dne 18. 7. 2012, vyžadoval obsáhlého dopracování - doplnění a zohlednění zjištěných skutečností (podkladů, včetně provizních řádů), následně muselo být zadáno zpracování písemného doplňku znaleckého posudku a proveden opětovný výslech pověřeného zpracovatele.

50. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř., § 142 odst. 2, 3 o. s. ř., § 151 odst. 1 o. s. ř. I v odvolacím řízení - s ohledem na jeho předmět a výsledky – lze rozsah úspěchu žalobce (na základě shodných kritérií, jak uvedeno shora) hodnotit 75%, jeho neúspěch 25%; žalobce tak má právo i na náhradu účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení v rozsahu 50%. Ty sestávají: z odměny zástupce – advokáta za 9 úkonů právní služby po 9 500 Kč (ze základu 291 518 Kč – viz shora) + DPH 21% (odvolání, účast u jednání odvolacího soudu 30. 5. 2019, porada s klientem 17. 7. 2019, účast u jednání odvolacího soudu 18. 7. 2019 – 2 úkony, podání ze dne 10. 9. 2019, porada s klientem 18. 3. 2020, účast u jednání odvolacího soudu 19. 3. 2020 – 2 úkony), jeden úkon právní služby ve výši 4 750 Kč + 21% DPH (účast u vyhlášení rozsudku dne 2. 7. 2020) + 21% DPH, 10 náhrad hotových výdajů po 300 Kč + 21% DPH, to vše dle § 6, § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. c, d, k, g), odst. 2 písm. f), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.; celkem náhrada účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení žalobce činí 112 832,50 Kč; z toho 50% činí 56 416,25 Kč. Jejich zaplacení odvolací soud uložil žalovanému ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku dle § 160 odst. 1 o. s. ř., k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o. s. ř. Za účelně vynaložený náklad odvolacího řízení odvolací soud nepovažoval poradu zástupce žalobce s klientem dne 29. 5. 2019, po sepisu odvolání, před prvním jednáním odvolacího soudu, kdy lze předpokládat, že veškeré argumenty, které chtěl

žalobce k tomuto prvnímu jednání odvolacího soudu dne 30. 5. 2019 snášet, byly již známy a probrány v rámci sepisu odvolání.

51. Odvolací soud dále rozhodl dle § 224 odst. 1 o. s. ř., § 148 odst. 1 o. s. ř. o náhradě státem placených nákladů v odvolacím řízení. Ty představují znalečné vyplacené z rozpočtových prostředků státu znaleckému ústavu v celkové výši 10 797,30 Kč (usnesení odvolacího soudu ze dne 12. 9. 2019), 22 633,62 Kč (usnesení odvolacího soudu, ze dne 30. 12. 2019), 14 960,90 Kč (usnesení odvolacího soudu ze dne 16. 3. 2020) a 5 331, 90 Kč (usnesení odvolacího soudu ze dne 30. 6. 2020); celkem náhrada státem placených nákladů odvolacího řízení 53 723,72 Kč. S ohledem na rozsah úspěchu žalobce 75% a žalovaného 25% byla uložena žalobci povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu státem placených nákladů řízení 13 430,93 Kč a žalovanému povinnost zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu státem placených nákladů řízení 40 292,79 Kč. V obou případech byla lhůta k plnění stanovena na tři dny od právní moci rozsudku dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Kutné Hoře.

Praha 2. července 2020

JUDr. Roman Šebek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nina Najerová